

Arrestnummer
C1 1148 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 3222
Datum van uitspraak
4 oktober 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/887 2024/VJ11/400

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/887 - 2024/VJ11/400

Not.nr. BG.63.97.000440/22

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr

RRN

met Belgische nationaliteit
geboren
wonende te
- beklaagde -

2. nr.

(RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

te _____ te _____ en bij samenhang te _____ in de periode van 19 oktober 2021 tot en met 16 februari 2022

A onthouden van aangepaste voeding, verzorging of huisvesting van dieren

nagelaten te hebben de nodige maatregelen te nemen om het dier dat hij hield, verzorgde of te verzorgen had, een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domestikatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen,
(art. 4 § 1 en 36, 3° Wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

met name door een hond, Franse bulldog niet te voorzien van voldoende voedsel en drinkbaar water, hem eerst onbeschut buiten te huisvesten en hem nadien in een donkere

ruimte van twee vierkante meter, waarvan de vloer bezaaid is met uitwerpselen te huisvesten, zonder de mogelijkheid om naar buiten te gaan.

B geen tijdige afgifte gegevens van nieuwe verantwoordelijke van hond

bij een wijziging van verantwoordelijke van een hond, als overdrager, de gegevens van de nieuwe verantwoordelijke niet binnen de acht dagen te hebben meegedeeld aan de overheidsdienst bevoegd voor dierenwelzijn door middel van de kaart "Wijziging gegevens", (art. 7 en 36, 14°, wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren; art. 1, 2°, en 26 KB 25 april 2014 betreffende de identificatie en registratie van honden)

met name door de registratie van een hond, Franse bulldog, niet aan te passen naar de nieuwe werkelijke eigenaars.

eveneens gedagvaard om bij toepassing van artikel 40 wet van 14 augustus 1986, het recht te worden ontzegd om definitief of voor een termijn van een maand tot drie jaar, dieren van één of meer soorten te houden.

Herhaling wanbedrijf op wanbedrijf

Met de omstandigheid dat het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van ten minste een jaar bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is. (art. 56, eerste en tweede lid, Strafwetboek)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 6 februari 2024 op tegenspraak als volgt:

"Vult de dagvaarding aan als volgt:

"Te , , te en bij samenhang te in de periode van 19 oktober 2021 tot en met 16 februari 2022

A onthouden van aangepaste voeding, verzorging of huisvesting van dieren (...)

door

B geen tijdige afgifte gegevens van nieuwe verantwoordelijke van hond (...)

door

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt *voor de hierboven bewezen verklaarde telastleggingen A en B, gepleegd in staat van wettelijke herhaling, beide zoals aangevuld, samen tot een **geldboete van 1.600 euro**, zijnde 200 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden.*

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 58,90 euro.

Veroordeelt *voor de hierboven bewezen verklaarde telastleggingen A en B, beide zoals aangevuld, samen tot een **geldboete van 1.600 euro**, zijnde 200 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden.*

Veroordeelt *tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

Veroordeelt *tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand van 24 euro.*

Veroordeelt *tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 58,90 euro.*

VERBOD HOUDEN VAN DIEREN

Legt
dieren te houden.

het definitief verbod op om

Gerechtskosten

Veroordeelt hoofdelijk tot de
gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 34,98 euro.

Veroordeelt tot de **gerechtskosten** voor het openbaar
ministerie, begroot op 141,90 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis stelden de beklaagde op 7 maart
2024 hoger beroep in door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank
van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent en het indienen van een verzoekschrift,
overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 6 september 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde bijgestaan door meester
voor meester beiden advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door advocaat-generaal.

2. De verklaring van hoger beroep tegen het vonnis van 6 februari 2024 gedaan op de griffie
van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Ook het grievenformulier is tijdig ingediend.

3. De advocaat van de beklaagden duidde in het grievenformulier een nauwkeurige grief aan
met betrekking tot de straf, meer bepaald wat betreft het opgelegde verbod tot het houden
van dieren.

Het hoger beroep van de beklaagden is ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van
Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van het hoger beroep en vervolgens van de
grievens zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof
vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te
werpen.

De devolutieve werking van het beperkte hoger beroep en vervolgens de grief brengt mee dat het hof enkel te beslissen heeft over het door de eerste rechter opgelegde verbod tot het houden van dieren en wat daar onlosmakelijk mee samenhangt.

4. Terecht vulde de eerste rechter de telastleggingen aan, zoals beslist op pagina 3 van het bestreden vonnis.

5. De eerste rechter vatte de feiten in het vonnis van 6 februari 2024 oordeelkundig samen als volgt:

"5. Naar aanleiding van een melding van een verwaarloosde hond werd op 19 oktober 2021 bij de beklaagden een controle uitgevoerd. De politie en de inspecteur dierenwelzijn troffen een Franse bulldog aan die buiten gehuisvest is zonder de nodige beschutting. De voeding stond evenmin beschut.

De hond stond ook verkeerd geregistreerd op het adres van de vader van de tweede beklaagde. Het paspoort van de hond kon niet voorgelegd worden.

De beklaagden kregen een schriftelijke waarschuwing dat zij de hond binnen moesten huisvesten, dan wel een geïsoleerd schuilhok met warmtelamp moesten voorzien. Ook de registratie en het paspoort moesten in orde gebracht worden.

Op 4 november 2021 volgde een nieuwe controle. Aan de situatie van de hond was niets veranderd. Ook de registratie was niet in orde. De beklaagden zouden verhuizen naar

Op 16 februari 2022 werd op het nieuwe adres een controle uitgevoerd. De hond werd aangetroffen in een donkere ruimte van 2 m². Het licht ging slechts aan bij het openen van de deur. Er lagen uitwerpselen op de vloer en er was ook geen drinkwater. De beklaagden waren verbaal erg agressief en weigerden de hond mee te geven, wat uiteindelijk toch lukte. De hond werd in beslag genomen en naar het asiel gebracht.

Uit het verslag van de dierenarts van het asiel bleek dat de hond goed gevoed is, maar dat zijn nagels erg lang zijn en dat er door het lopen in de uitwerpselen en urine schilferige uitslag op de zoolkussentjes van de achterpoten is.

De eerste beklaagde kwam niet opdagen voor het verhoor. De tweede beklaagde verklaarde dat de hond oorspronkelijk eigendom was van _____ en aangezien deze aan het verbouwen was, de hond tijdelijk bij haar kwam. Maar omdat ze er zo gehecht aan geraakt was, is hij bij haar gebleven. Zij ontkende dat de hond niet goed verzorgd werd.

De beklaagden werden in 2017 reeds gewaarschuwd naar aanleiding van het adverteren en handelen met pups jonger dan 7 weken. Ook toen werd daar geen gevolg aan gegeven."

6. Op het ogenblik van de feiten voorzag artikel 40 Dierenwelzijnswet: "De rechtbank kan, bijkomend aan de veroordeling wegens overtreding bepaald in deze wet, het recht ontzeggen definitief of voor een termijn van een maand tot vijf jaar dieren van een of meer soorten te houden." Met ingang van 10 maart 2022 is dit definitief, of voor een termijn van één maand tot drie jaar.

Met toepassing van artikel 2, tweede lid, Strafwetboek, past het hof de meest milde wet toe.

De eerste rechter legde beide beklaagden een definitief verbod op om dieren te houden. De beklaagden werden nog niet eerder veroordeeld voor inbreuken op de Dierenwelzijnswet. Op de rechtszitting gaven ze blijk van een oprecht schuldinzicht. Ze gaven te kennen dat ze op termijn, zoals niet ongewoon in een jong gezin waarvan hun driejarig zoontje deel uitmaakt, opnieuw een huisdier willen houden. Niets wijst er op dat ze daar nu niet goed voor zullen zorgen.

Het is voor het hof dan ook niet nodig de beklaagden definitief het recht te ontfzeggen dieren te houden. Het tijdelijke, hierna bepaalde verbod volstaat om hen te doen inzien dat het houden van huisdier, wat een levend wezen is, een zeker engagement en toewijding vereist en dat ze goed voor dit huisdier moeten zorgen.

6. De eerste rechter besliste juist over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten in hoger beroep, zoals hierna bepaald. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof die kosten in hoger beroep met 10 %.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot verbod tot het houden van dieren en wat daar onlosmakelijk mee samenhangt.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart het beroep ontvankelijk;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt:**

legt de beklaagden
maanden het verbod op om huisdieren te houden;

gedurende een termijn van zes

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot betaling van de
kosten van de strafvordering in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot op
106,87 euro.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 27,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklaagden:	€ 32,15
	€ 97,15
+ 10 % :	€ 9,72
Totaal :	€ 106,87

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren _____ die mede over de zaak heeft beraadslaagd en in de onmogelijkheid verkeert het arrest te ondertekenen (art. 785 Ger.W.) en _____ en in openbare rechtszitting van **4 oktober 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____